

hvis Løsning her viser sig at være i nær Udsigt. Naar imidlertid Sagen kommer til at ligge for til nærmere og endelig Behandling, reiser der sig naturligtvis for Enhver, der har haft med den at gjøre, en Mængde forskellige Spørgsmaal, der have Indflydelse paa dens endelige Afgjørelse. Jeg havde egentlig bedet om Ordet for at faae en heel Deel af disse Spørgsmaal nærmere forklarede, behøste og besvarede, som nu af den høitærede Indenrigsminister ere omtalte paa en i mine Tanker ret tilfredsstillende Maade efter de Udtalelser, der hidtil have fundet Sted her i Salen fra de ærede Herrer, der have haft Ordet før mig. Jeg vil altsaa i denne Henseende kunne fatte mig kortere, end jeg før havde tænkt at ville kunne gjøre. Jeg har ifølge det, som tidligere har været fremsat i Presen om denne Sag, været temmelig paa det Rene med, hvorledes Spørgsmaalet om en Havn ved Graadby stillede sig i Almindelighed, og det forekommer mig, at det, som nu foreligger med Hensyn til en Havn ved Esbjerg, omtrent falder sammen med de Oplysninger, som i sin Tid forelaae, da der var Spørgsmaal om at anlægge en Havn ved Strandby. Hovedvanskeligheden bliver bestandig Indseilingen over Barrerne, der ikke ligge indenfor Havnen, men i Farvandet udenfor og ved Siden af Jans. Efter alle de Oplysninger, der foreligge, troer jeg ikke, at vi kunne Andet end indrømme, at Havnen ved Esbjerg paa en vis Maade vil tilfredsstillende de Fordringer, som man foreløbig kan stille, men det har dog for mig staaet som et tvivlsomt Spørgsmaal, om ikke en Havn som den her foreslaaede, naar den er tilendebragt, vil have medført ganske overordentlige Bekostninger. Jeg tilstaaer oprigtigt, det staaer ikke klart for mig, om dette Anlæg i Birteligheden vil kunne tilendebringes og bringes til Fuldkommenhed, saaledes at det gjør Nytte, for den i Planen beregnede Sum; det kan jo være muligt, og det skulde glæde mig meget, om det vil kunne udføres for denne Priis, men jeg anseer det oprigtigt talt for noget tvivlsomt. Samtidig har det staaet for mig som tvivlsomt, om det var rigtigt, naar der forelaa andre Planer, der i mine Tanker have en langt større og mere om-

fattende Betydning, da at anvende bethdelige Bekostninger paa den her foreslaaede Havn. Indenrigsministeren har imidlertid i sit Svar behandlet denne Sag paa en saadan Maade, at det har glædet mig deraf at see, at Udførelsen af Havnen ved Esbjerg ingenlunde strammer Regjeringen fra at gaae videre i Forsøgene paa at tilveiebringe en meget betydeligere og i mine Tanker meget værdifuldere Nordseehavn end den ved Esbjerg. Havnen ved Esbjerg tvivler jeg om nogensinde vil blive af en saa omfattende Størrelse og saa tilfredsstillende Dybde, at den vil kunne bemægtige sig en Handelsfart, der gaaer ud over en vis Størrelse. Den vil altid blive indstrænket; den kan vistnok have sin Betydning for den jydske Handel, og forsaavidt ogsaa for hele Landets Handel, men jeg har dog hidtil altid anseet det for givet efter den Størrelse og Plan, der er lagt for Havnen, at den mere vil være til en mindre Færdsel søværts end til den egentlige store Export. Da det imidlertid stiller sig saaledes, at denne Havns Anlæg ikke strammer fra at undersøge langt betydeligere og større Foretagender, saa svinder derved for mig en af de Aarsager, hvorfor jeg fra Først af havde Betænkelighed ved at gaae ind paa den foreliggende Sag. Imidlertid forekommer det mig, at naar man kommer til det Resultat, ikke at vige tilbage for den Udgift, som Havnearbejdet medfører, saa ligger det nær at reise det Spørgsmaal, hvorvidt det da ikke vilde være rigtigt samtidig med, at denne Sag fremmes, ogsaa at fremme de Jernbanespørgsmaal, der uafviselig knytte sig til Havnens Tilblivelse, og jeg finder, at der, da denne Sag tvivlsomt vil blive henviist til det samme Udvalg, som skal behandle Jernbaneloven, vel kunde være Anledning til at tage under Overveielse at modificere den Plan, der er fremkommen med Hensyn til Jernbaneanlæg i Sylland, saaledes, at man f. Ex. opgav Planen om en Jernbane fra Standerborg til Silkeborg, for at tilveiebringe en hurtigere Forbindelse med Havnen ved Esbjerg; thi det staaer dog fast, at ligesaavidt som vor høitagtede Indenrigsminister har Ret i, at en Jernbane ikke vilde forrente sig, saalænge Havnen ikke var der, og at man i den Tid vilde tabe Betydeligt af sin